

दानिएलाचे पुस्तक - क्रमांक एकवीस

मोजमापात

Jeff Pippenger

2023-12-16

आम्ही यशया अध्याय सत्तावीसाचा अभ्यास करीत आहोत, कारण तो यशयाच्या पुढील अध्यायांसाठी संदर्भस्थापना करतो. ते पुढील अध्याय उत्तरवृष्टी ही योग्य बायबलाधिष्ठित पद्धती असल्याचे ओळखून देतात. ही पद्धती, जेव्हा ओळखली जाते आणि अवलंबिली जाते, तेव्हा अशी भविष्यवाणीची संदेशरचना प्रकट करते की जी स्वीकारली गेल्यास तदनुरूप अनुभव उत्पन्न करते.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी देवाच्या पूर्वीच्या करारातील लोकांकरिता, म्हणजे सातव्या-दिवसाचे अॅडव्हेंटिस्ट लोक, जे गीत गायले जाणार आहे ते असे आहे की, देवाचे लोक म्हणून त्यांना वगळून पुढे जात आहे; कारण देवाच्या द्राक्षमळ्याने उत्पन्न करावीत अशी जी फळे त्याने अभिप्रेत धरली होती ती त्यांनी उत्पन्न केली नाहीत. हे गीत करारसंबंधावर आधारित असावयाचे होते, जो देवाने लावलेल्या द्राक्षमळ्याद्वारे तसेच १८६३ मध्ये त्यांनी अडखळण्याच्या दगडाला नाकारल्याद्वारे दर्शविला गेला होता. १८५६ मध्ये ते लौदिकीया झाले होते, आणि सात वर्षे, किंवा “सात वेळा”, किंवा दोन हजार पाचशे वीस दिवस, देव प्रवेश शोधीत होता; परंतु १८६३ मध्ये त्यांनी त्याच्याविरुद्ध दार बंद केले.

११ सप्टेंबर २००१ पासून, रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी त्यांना त्याच्या तोंडातून पूर्णपणे ओकून टाकले जाण्यापूर्वीच, गाठींमध्ये बांधले जात आहे. ११ सप्टेंबर २००१ पासून अॅडव्हेंटिझमला गाऊन सांगावयाचा संदेश हा लाओदिकीयेचा संदेश आहे; आणि तोच द्राक्षमळ्याचा संदेश आहे, ज्यामध्ये ती अडखळण्याची धोंड आहे जी त्या मौल्यवान धोंडला “पाहण्यास” आणि “चाखण्यास” नकार देणाऱ्या प्रत्येकाला चिरडून टाकते. यशयाच्या उताऱ्यात लाओदिकीयेकरांना दिलेले अभिवचन असे आहे की, जो कोणी अॅडव्हेंटिस्ट ही अंतिम चेतावणी स्वीकारण्याची निवड करील, त्याच्याकडे अजूनही ख्रिस्ताच्या “शक्तीला धरून ठेवण्यास” वेळ आहे, “जेणेकरून” ते “ख्रिस्ताबरोबर शांती करू शकतील,” कारण ख्रिस्त अजूनही त्यांच्याबरोबर “शांती करण्यास” इच्छुक आहे. परंतु मध्यरात्रीच्या आरोळीच्या वेळी, लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारीच्या कायद्याच्या अगोदर, ती संधी कायमची संपून जाते.

११ सप्टेंबर, २००१ रोजी सुरू झालेल्या कालखंडात देवाने असे वचन दिले की जे “पूर्वी लोक नव्हते”, “कोरड्या भूमीतून निघालेल्या मुळाप्रमाणे” असलेल्यांना तो “मुळे धरण्यास”, “फुलण्यास व कळी धरण्यास, आणि जगाच्या पृष्ठभागाला फळांनी भरून टाकण्यास” समर्थ करील. यशयाच्या मुळास फुलविणारे व कळी धरण्यास लावणारे कारण म्हणजे उत्तर पाऊस होय; कारण जे मूळ फुलणार व कळी धरणार आहे ते भविष्यवाणीप्रमाणे उंचावले जाणारे निशाण ठरण्यास नियोजित आहे, आणि ते निशाण म्हणजे यशयाचे मूळ होय.

आणि त्या दिवशी यशयाचा एक मूळ अंकुर प्रकट होईल, जो लोकांसाठी ध्वजासारखा उभा राहील; त्याच्याकडे अन्यजातीचे लोक येऊन शोध घेतील; आणि त्याचे विश्रांतीस्थान गौरवशाली असेल. यशया ११:१०.

उत्तरकाळातील पावसामुळे यशयाच्या मूळाला ११ सप्टेंबर, २००१ पासून फुले व कळ्या फुटू लागल्या, आणि लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी ते मूळ संपूर्ण पृथ्वीला फळांनी परिपूर्ण करील. यशया अध्याय सत्तावीसमधील रविवारचा कायदा हा ती प्रगतिशील इतिहासरेषा आहे, जी दानियेलाच्या पुस्तकातील अध्याय एक ते तीनमध्येही दर्शविली आहे. तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लाम याची सुटका आणि त्यानंतरची तत्काळ आवर घालणे यांद्वारे ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी राष्ट्रे संतप्त झाली, तेव्हा उत्तरकाळातील पाऊस शिंपडू लागला.

“येथे उल्लेखिलेल्या त्या संकटाच्या काळाची सुरुवात’ ही साथीच्या शिक्षा ओतल्या जाऊ लागतील त्या काळास सूचित करत नाही, तर त्या ओतल्या जाण्याच्या अगोदरच्या एका अल्प कालखंडास सूचित करते, जेव्हा ख्रिस्त पवित्रस्थानात आहे. त्या वेळी, तारणाचे कार्य समाप्तीकडे जात असताना, पृथ्वीवर संकट येत असेल, आणि राष्ट्रे क्रोधित होतील, तरीही तिसऱ्या देवदूताच्या कार्यास अडथळा येऊ नये म्हणून त्यांना आवर घातला जाईल. त्या वेळी ‘उत्तरवर्षाव,’ किंवा परमेश्वराच्या सन्निधीतून येणारा ताजेतवानेपणा, येईल, ज्यायोगे तिसऱ्या देवदूताच्या मोठ्या घोषणेला सामर्थ्य प्राप्त होईल, आणि सात शेवटच्या साथीच्या शिक्षा ओतल्या जातील त्या काळात पवित्रजनांना स्थिर उभे राहण्यास तयार केले जाईल.” Early Writings, 85.

या उताऱ्यात सिस्टर व्हाइट हे स्पष्ट करीत आहेत की तारण अद्याप खुले असलेला एक अल्प कालखंड असतो. त्या ज्या “कष्टकाळाचा” उल्लेख करीत आहेत, तो अनुग्रहकाळ पूर्णपणे संपुष्टात येतो तेव्हा आरंभ होणाऱ्या महान कष्टकाळापेक्षा वेगळा आहे. अॅडव्हेंटिझममध्ये, मायकल उभा राहतो तेव्हा सुरू होणाऱ्या महान कष्टकाळाच्या संदर्भात, त्यास योग्य रीतीने “लहान कष्टकाळ” असे म्हटले जाते. “लहान कष्टकाळ” हा त्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतो, जेव्हा लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापासून राष्ट्रीय विनाशास आरंभ होतो, आणि तो अनुग्रहकाळ संपेपर्यंत चालू राहतो.

११ सप्टेंबर, २००१ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या इतिहासात, अॅडव्हेंटिझमचे अंतिम शुद्धीकरण आणि न्याय हे उत्तरकालीन पावसाच्या “शिंपडणी”च्या काळात घडत असल्याप्रमाणे चित्रित केले आहे. तो असा काळ आहे की ज्यामध्ये उत्तरकालीन पाऊस, जो “ताजेतवानेपणा” देखील आहे, “शिंपडणी” म्हणून सुरू होतो; परंतु रविवारच्या कायद्याच्या वेळी पूर्ण ओतप्रोत वर्षावापर्यंत प्रगती करतो. त्या काळात, जो तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लाम राष्ट्रांना क्रोधित करतो तेव्हा सुरू होतो, उत्तरकालीन पाऊस पडू लागतो, आणि काहीजण उत्तरकालीन पाऊस ओळखतात व तो स्वीकारतात, तर काहीजण उत्तरकालीन पाऊस ओळखत नाहीत. काहींना काहीतरी घडत आहे हे ओळखू येते, पण ते काय आहे हे त्यांना समजत नाही, आणि ते त्याच्या विरोधात स्वतःला सज्ज करतात.

“अनेक जण मोठ्या प्रमाणात पूर्ववर्षाव स्वीकारण्यात अपयशी ठरले आहेत. देवाने अशा रीतीने त्यांच्यासाठी जी सर्व लाभे उपलब्ध करून दिली आहेत, ती त्यांनी पूर्णपणे प्राप्त केलेली नाहीत. त्यांना अपेक्षा आहे की ही उणीव उत्तरवर्षावाने भरून निघेल. जेव्हा कृपेची अतिशय समृद्ध विपुलता प्रदान केली जाईल, तेव्हा ती स्वीकारण्यासाठी आपली अंतःकरणे उघडण्याचा त्यांचा मानस आहे. ते एक भयंकर चूक करीत आहेत. मनुष्याच्या अंतःकरणात आपला प्रकाश व ज्ञान देऊन देवाने जो कार्यांरंभ केला आहे, तो निरंतर पुढे चालू राहिला पाहिजे. प्रत्येक व्यक्तीने स्वतःची आवश्यकता ओळखली पाहिजे. अंतःकरण प्रत्येक अपवित्रतेपासून रिकामे केले गेले पाहिजे आणि आत्म्याच्या वासासाठी शुद्ध केले गेले पाहिजे. पापाची कबुली देणे व त्याचा त्याग करणे, उत्कट प्रार्थना करणे आणि स्वतःला देवाला समर्पित करणे—याद्वारेच आरंभीच्या शिष्यांनी पेन्टेकोस्टच्या दिवशी पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावासाठी स्वतःची तयारी केली. तेच कार्य, परंतु अधिक मोठ्या प्रमाणात, आता केले गेले पाहिजे. त्या वेळी मानवी साधनाने केवळ आशीर्वादाची याचना करायची होती आणि प्रभूने त्याच्याविषयीचे कार्य परिपूर्ण करावे याची वाट पाहायची होती. कार्यांरंभ करणारा देवच आहे, आणि मनुष्याला येशू ख्रिस्तामध्ये परिपूर्ण बनवून तो आपले कार्य पूर्ण करील. परंतु पूर्ववर्षावाने दर्शविलेल्या कृपेची काडीमात्रही उपेक्षा होता कामा नये. ज्यांना प्राप्त झालेल्या प्रकाशानुसार जे जगतात, तेच अधिक प्रकाश प्राप्त करतील. आपण दररोज सक्रिय ख्रिस्ती सद्गुणांचे प्रकटीकरण करण्यात प्रगती करीत नसलो, तर उत्तरवर्षावात पवित्र आत्म्याच्या प्रकटीकरणांना आपण ओळखू शकणार नाही. तो आपल्या सभोवतालच्या सर्व अंतःकरणांवर पडत असू शकतो, तरी आपण त्याला ओळखणार नाही किंवा स्वीकारणार नाही.” Testimonies to Ministers, 506, 507.

आताचा उत्तरकाळचा पाऊस पडत आहे, आणि असे काही आहेत जे तो ओळखतात व म्हणून तो ग्रहण करतात; तसेच असेही काही आहेत जे त्याला ओळखत नाहीत, आणि म्हणून तो ग्रहण करीत नाहीत. उत्तरकाळचा पाऊस ग्रहण करण्यासाठी तो ओळखला गेला पाहिजे. उत्तरकाळचा पाऊस केवळ एक अनुभव नाही; तो असा अनुभव आहे जो एका संदेशाद्वारे उत्पन्न होतो; परंतु त्या संदेशाची स्थापना करण्यासाठी योग्य पद्धतशास्त्र अवलंबिले गेले तरच तो

संदेश ग्रहण केला जाऊ शकतो. उत्तरकाळच्या पावसाचा संदेश स्थापन करणारे पद्धतशास्त्र ओळखल्याविना, दानिएल आणि प्रकटीकरण या पुस्तकांत मांडलेल्या राज्यांच्या उदय आणि पतनात प्रतिनिधित्व केलेल्या भविष्यवाणीतील धड्यांचे आकलन करणे जवळजवळ अशक्य आहे.

जगासाठी उभारण्यात आलेला ध्वज यश्याने “यिशयाचे मूळ” असा ओळखून दिला आहे, आणि सत्तावीसाव्या अध्यायात जे “याकोबापासून येतात” ते “मूळ धरतात.” जे “यिशयाचे मूळ” आहेत, त्यांची तेथे “इस्त्राएल” अशीही ओळख करून दिली आहे; आणि तेच प्रथम फुलू लागतात व कळी धरतात, आणि त्यानंतर जग फळांनी भरून टाकतात. निसर्गाचे नियम भविष्यवाणीच्या नियमांना विरोध करत नाहीत, कारण निसर्ग आणि भविष्यवाणी या दोन्हींचा उद्गाता तोच एक नियमदाते आहे. एखादे रोप फळ धारण करण्यापूर्वी, प्रथम कळ्यांनी आणि त्यानंतर फुलांनी प्रकट होईल अशा रीतीने, ते आधी सुप्तावस्थेतून बाहेर यावे लागते. “यिशयाचे मूळ” असलेल्या आध्यात्मिक इस्त्राएलवर पावसाचे प्रगतिशील ओतणे प्राप्त होते. त्याची सुरुवात “शिंपडण्याने” होते, आणि जेव्हा ध्वजाने सादर केलेल्या फळांनी जग भरून जाते, तेव्हा ते पूर्ण ओतणापर्यंत वाढते.

यशया अध्याय सत्तावीसामध्ये, पावसाच्या शिंपडण्याच्या आरंभबिंदूचे प्रतिनिधित्व कळ्या “फुटतात” त्या वेळी घडते असे केले आहे. त्या प्रथम “फुटतात” तेव्हा, पाऊस “मापाने” ओतला जात आहे असे ओळखले जाते. “मापाने, जेव्हा तो फुटतो.” ११ सप्टेंबर २००१ रोजी उत्तरकालीन पावसाचे शिंपडणे “मापाने” ओतले जाऊ लागले, कारण त्या वेळी गहू व तण, किंवा शहाणे व मूर्ख, अजूनही एकत्र मिसळलेले होते.

“देवाच्या आत्म्याचा तो महान ओतप्रोत वर्षाव, जो संपूर्ण पृथ्वीला त्याच्या गौरवाने प्रकाशमान करील, तोपर्यंत होणार नाही जोपर्यंत आपल्याकडे असा प्रबुद्ध लोकसमूह होत नाही की ज्यांना अनुभवाने हे ठाऊक आहे की देवाबरोबर सहकारी कामगार असणे म्हणजे काय. जेव्हा ख्रिस्ताच्या सेवेसाठी आपले संपूर्ण, पूर्ण-मनाने समर्पण असेल, तेव्हा देव ही वस्तुस्थिती आपल्या आत्म्याच्या अमर्याद वर्षावाने मान्य करील; परंतु जोपर्यंत मंडळीचा मोठ्यात मोठा भाग देवाबरोबर सहकारी कामगार नाही, तोपर्यंत हे होणार नाही. जेव्हा स्वार्थ आणि आत्मतुष्टी इतक्या स्पष्टपणे प्रकट होत आहेत, तेव्हा देव आपला आत्मा ओतू शकत नाही; जेव्हा असा भाव प्रबळ असतो की, तो शब्दांत व्यक्त केला तर कैनच्या त्या उत्तरात व्यक्त होईल,—‘मी काय माझ्या भावाचा राखणदार आहे?’ जर या काळासाठीचे सत्य, जर सर्व बाजूंनी दाट होत जाणारी चिन्हे, जी साक्ष देतात की सर्व गोष्टींचा अंत समीप आला आहे, सत्य जाणत असल्याचा दावा करणाऱ्यांची निद्रिस्त शक्ती जागृत करण्यास पुरेशी नसतील, तर जेवढा प्रकाश त्यांच्यावर चमकत आला आहे त्याच्या प्रमाणात अंधकार या जीवांवर येऊन पडेल. अंतिम हिशेबाच्या त्या महान दिवशी ते देवासमोर आपल्या उदासीनतेसाठी सादर करू शकतील असे क्षमेसारखेही काही आभासमान कारण नाही. त्यांनी देवाच्या वचनातील पवित्र सत्याच्या प्रकाशात का जगले नाहीत, का चालले नाहीत आणि का कार्य केले नाही, आणि अशा रीतीने आपल्या आचरणाद्वारे, आपल्या सहानुभूतीद्वारे आणि आपल्या उत्कटतेद्वारे, पापामुळे अंधकारमय झालेल्या जगास हे का प्रकट केले नाही की सुवार्तेची सामर्थ्य आणि वास्तविकता यांचा प्रतिवाद करता येत नाही,—यासाठी मांडण्यास त्यांच्याजवळ कोणतेही कारण नसेल.”

Review and Herald, July 21, 1896.

यशया सत्तावीसावा अध्याय उत्तरकालीन पावसाच्या ओतण्याच्या प्रारंभाच्या इतिहासाची ओळख करून देतो, जेव्हा कोरड्या जमिनीतून मूळ अंकुरते, आणि पुढे संपूर्ण पृथ्वी फळांनी परिपूर्ण होईपर्यंतचा सर्व प्रवास दर्शवितो. या अध्यायात असे निर्दिष्ट केले आहे की, “मोजमापाने, जेव्हा ते फुटून बाहेर येईल, तेव्हा तू त्याच्याशी वाद करशील.” जेव्हा उत्तरकालीन पाऊस “शिंपण” म्हणून मोजला जात आहे, तेव्हा सिस्टर व्हाइट असे म्हणतात की उत्तरकालीन पाऊस, “आपल्या सभोवताली सर्वत्र अंतःकरणांवर पडत असला तरी, आपण तो ओळखणार नाही किंवा स्वीकारणार नाही.”

असे करताना, ती अशा एका मंडळीची ओळख करून देते जी पावसाच्या पडण्यास ओळखणाऱ्यांबरोबर आणि न ओळखणाऱ्यांबरोबर मिश्रित आहे. मागील उतान्यात ती हे ओळख करून देते की, जेव्हा देव उत्तरवर्षा अपरिमित रीतीने ओततो, तेव्हा ते शहाण्या व मूर्ख कुमारीकांच्या मिश्रणाचा शेवट झाला आहे, याची खूण ठरते; असे ती या

विधानाद्वारे सांगते: “जेव्हा आपण ख्रिस्ताच्या सेवेसाठी संपूर्ण, पूर्ण अंतःकरणाने समर्पण केलेले असेल, तेव्हा देव आपल्या आत्म्याच्या अपरिमित ओतण्याद्वारे त्या वस्तुस्थितीची दखल घेईल; परंतु चर्चचा मोठ्यात मोठा भाग देवाबरोबर सहकारी कामकरी नसताना हे होणार नाही.”

मत्तय पंचवीसमध्ये मंडळीचा मोठा भाग, किंवा मंडळीतील बहुसंख्य, मूर्ख कुमारिका म्हणून दर्शविला आहे; कारण बायबलनुसार “अनेक” बोलाविलेले असतात, परंतु “थोडे” निवडलेले असतात. शहाण्या आणि मूर्ख यांना, लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापूर्वी मध्यरात्री उद्भवणाऱ्या संकटाच्या वेळी, देवाच्या विधिपूर्वक व्यवस्थीनुसार वेगळे केले जाते. या विभाजनातून असा एक लोकसमूह निर्माण होतो की जो नंतरच्या पावसातील आत्म्याच्या संपूर्ण ओतप्रोत वर्षावास ग्रहण करू शकतो आणि “एका दिवशी जन्मलेले राष्ट्र” बनतो. मग येशयाची मुळे ध्वजाप्रमाणे उंचावली जातील आणि पृथ्वी फळांनी परिपूर्ण करतील.

यशया सत्तावीस यामध्ये हे ओळखले जाते की जेव्हा उत्तरवृष्टी “मापात” ओतली जाऊ लागली, ११ सप्टेंबर २००१ रोजी, तेव्हा “तू तिच्याबरोबर वाद करशील.” “मापात, जेव्हा ती पुढे निघते, तेव्हा तू तिच्याबरोबर वाद करशील.” ११ सप्टेंबर २००१ ची घटना जगात आणि मंडळीत तत्काळ वादविवादाचा विषय बनली. आजच्या या दिवसापर्यंत—वीस वर्षांहून अधिक काळानंतरही—त्या घटनांना इस्लामच्या कृत्याशी जोडण्याविरुद्ध, एखाद्या जागतिकतावादी कटकारस्थानाच्या स्वरूपाशी जोडण्याच्या बाजूने, अद्यापही युक्तिवाद केले जात आहेत. उत्तरवृष्टीच्या शिंपडण्याच्या आगमनाशी संबंधित वाद ११ सप्टेंबर २००१ रोजी सुरू झाला, परंतु जगात चालविले जाणारे वाद हे देवाच्या भविष्यवाणीच्या वचनात ओळखलेला “वाद” नाहीत. हा वाद पुढे येणाऱ्या भविष्यकथनांसारख्या भविष्यवाण्यांबद्दल आहे.

“एका प्रसंगी, न्यू यॉर्क शहरात असताना, रात्रीच्या वेळी मला स्वर्गाकडे मजल्यामागून मजले उभे राहत असलेली इमारती पाहण्यास बोलाविण्यात आले. या इमारती अग्निरोधक असल्याची हमी देण्यात आली होती, आणि त्या त्यांच्या मालकांचे व बांधणाऱ्यांचे गौरव करण्यासाठी उभारण्यात आल्या होत्या. या इमारती अधिकाधिक उंच उभ्या राहत गेल्या, आणि त्यांत अत्यंत महागडी सामग्री वापरण्यात आली. ज्यांच्या मालकीच्या या इमारती होत्या, ते स्वतःला असे विचारत नव्हते: ‘आपण देवाचे सर्वोत्तम गौरव कसे करू शकतो?’ परमेश्वर त्यांच्या विचारांत नव्हता.”

“मी मनात म्हटले: ‘अरे, जे लोक अशा प्रकारे आपली साधने गुंतवीत आहेत, त्यांनी जर आपला मार्ग देव जसा पाहतो तसा पाहिला असता! ते भव्य इमारती उभारत आहेत; परंतु विश्वाच्या अधिपतीच्या दृष्टीने त्यांचे हे नियोजन व युक्ती करणे किती मूर्खपणाचे आहे! ते अंतःकरण व मन यांच्या सर्व शक्तींनी देवाचा गौरव कसा करता येईल याचा अभ्यास करीत नाहीत. त्यांनी हे, म्हणजे मनुष्याचे पहिले कर्तव्य, नजरेआड केले आहे.’”

“ही उंच उंच इमारती उभारल्या जात असताना, त्यांच्या मालकांनी आत्मतुष्टी साधण्यासाठी आणि आपल्या शेजाऱ्यांच्या मत्सराला चिथावणी देण्यासाठी पैसा खर्च करण्यास आपण समर्थ आहोत, या महत्त्वाकांक्षी अभिमानाने आनंद केला. त्यांनी अशा रीतीने गुंतवलेला बराचसा पैसा दडपशाहीने, गरीबांचे निर्दयपणे शोषण करून मिळविला होता. त्यांनी हे विसरले की स्वर्गात प्रत्येक व्यापारी व्यवहाराचा हिशेब ठेवला जातो; प्रत्येक अन्याय्य सौदा, प्रत्येक कपटी कृत्य, तेथे नोंदलेले आहे. अशी वेळ येत आहे की आपल्या फसवणुकीत व उद्धटपणात मनुष्य अशा टप्प्यापर्यंत पोहोचतील की प्रभु त्यांना त्यापुढे जाऊ देणार नाही, आणि ते शिकतील की यहोवाच्या सहनशीलतेलाही मर्यादा आहे.”

“यानंतर माझ्या समोर जे दृश्य आले, ते अग्नीचा इशारा देणारे होते. लोकांनी उंच आणि कथितरित्या अग्निरोधक इमारतीकडे पाहून म्हटले: “त्या पूर्णपणे सुरक्षित आहेत.” परंतु त्या इमारती जणू डांबराच्या बनलेल्या असाव्यात अशा रीतीने भस्मसात झाल्या. विनाश थांबविण्यासाठी अग्निशामक इंजिने काहीच करू शकली नाहीत. अग्निशामकांना ती इंजिने चालविता आली नाहीत.” Testimonies, volume 9, 12, 13.

११ सप्टेंबर २००१ नंतर तात्काळ अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीने अशा उताऱ्यांना जगापासून लपवण्याचा प्रयत्न केला. हे न्यूयॉर्क शहराविषयी, आणि त्या प्रचंड उंच इमारतींविषयी, ज्यांमध्ये लागलेल्या त्यानंतरच्या आगी अग्निशमन दलाच्या गाड्यांना विझवता आल्या नाहीत, असे कसे नसू शकते? अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी ज्या लेखनांविषयी असा दावा करते की ती एका भविष्यवक्त्रीने लिहिलेली आहेत, त्या लेखनांतील असा उतारा, अशा प्रकारे पूर्णत्वास आलेल्या घटनेनंतर, घरांच्या छपरांवरून जाहीर केला गेला नसता तर कसे?

उत्तरवर्षावाच्या शिंपडण्याचे आगमन, जे त्या भविष्यवाणीतील “वाद” च्या आगमनाची खूण ठरते, तेच अॅडव्हेंटिझमच्या अंतिम बंडखोरीचीही ओळख करून देते; कारण तेथेच ते ज्यांना शिल्लक राहिलेल्यांसाठीची संदेष्टी म्हणून ओळखतात, तिच्या स्पष्ट व साध्या शब्दांना पूर्णतः नाकारतात.

“सैतान हा... सतत खोटे पुढे रेटत असतो—जेणेकरून लोकांना सत्यापासून दूर नेले जावे. सैतानाची अगदी शेवटची फसवणूक ही देवाच्या आत्म्याच्या साक्षीला निष्फळ ठरविण्याची असेल. ‘जिथे दर्शन नसते, तिथे लोक नाश पावतात’ (नीतिसूत्रे 29:18). सैतान कौशल्यपूर्ण रीतीने, निरनिराळ्या मार्गांनी आणि भिन्न भिन्न साधनांद्वारे, देवाच्या उरलेल्या लोकांचा खऱ्या साक्षीवरील विश्वास डळमळीत करण्यासाठी कार्य करील.”

“साक्षीवचने यांच्याविरुद्ध एक असा द्वेष प्रज्वलित केला जाईल, जो सैतानी असेल. सैतानाचे कार्य असेल की चर्चाची त्यांच्यावरील श्रद्धा डळमळीत करावी; कारण हेच आहे: जर देवाच्या आत्म्याच्या इशाऱ्यांकडे, ताडनाकडे आणि सल्ल्यांकडे लक्ष दिले गेले, तर सैतानाला आपल्या फसवणुका आणण्यासाठी आणि आत्म्यांना आपल्या भ्रमांत बांधून ठेवण्यासाठी इतका स्पष्ट मार्ग मिळू शकत नाही.” Selected Messages, पुस्तक 1, 48.

गहू व कोंडा या दोघांचे भविष्यसूचक बांधणे ११ सप्टेंबर २००१ रोजी भविष्यवाणीच्या आत्म्याविरुद्ध झालेल्या बंडाने सुरू झाले; त्या बंडाने १८६३ मध्ये बायबलविरुद्ध आरंभ झालेल्या क्रमिक बंडखोरीचा समारोप दर्शविला.

“आपण एक लोक म्हणून असा दावा करतो की पृथ्वीवरील इतर सर्व लोकांपूर्वी सत्य आपल्याकडे आहे. तर मग आपले जीवन आणि चारित्र्य अशा विश्वासाशी सुसंगत असले पाहिजे. तो दिवस अगदी आपल्या उंबरठ्यावर आला आहे, जेव्हा नीतिमान स्वर्गीय कोठारासाठी मौल्यवान धान्याप्रमाणे मोळ्यांत बांधले जातील, तर दुष्ट शेवटच्या त्या महान दिवसाच्या अग्नीसाठी तणाप्रमाणे गोळा केले जातील. परंतु गहू आणि तण ‘कापणीपर्यंत एकत्र वाढतात.’” Testimonies, volume 5, 100.

अॅडव्हेंटिझम खालील उताऱ्याकडे कसे दुर्लक्ष करू शकते, ज्यात थेट असे म्हटले आहे की जेव्हा या इमारती कोसळतील तेव्हा प्रकटीकरण अठरा, वचने एक ते तीन, पूर्ण होतील?

“आता मी असे जाहीर केले आहे का की न्यूयॉर्क भरतीच्या प्रचंड लाटेने वाहून जाईल? असे मी कधीही म्हटलेले नाही. तेथे उभारल्या जात असलेल्या महान इमारतींकडे, मजल्यावर मजला चढत जाताना, मी पाहिले तेव्हा मी असे म्हटले, ‘परमेश्वर पृथ्वीला भयंकर रीतीने हादरविण्यास उठेल तेव्हा किती भयानक दृश्ये घडतील! तेव्हा प्रकटीकरण 18:1-3 मधील शब्द पूर्ण होतील.’ प्रकटीकरणाच्या अठराव्या अध्यायातील सर्व मजकूर पृथ्वीवर येऊ घातलेल्या गोष्टींचा इशारा आहे. परंतु न्यूयॉर्कवर नेमके काय येणार आहे याविषयी मला विशेष प्रकाश मिळालेला नाही; एवढे मात्र मला माहीत आहे की एक दिवस तेथील महान इमारती देवाच्या सामर्थ्याच्या फिरविण्या आणि उलथापालथीमुळे खाली पाडल्या जातील. मला दिलेल्या प्रकाशानुसार, जगात विनाश आहे, हे मला ठाऊक आहे. प्रभूकडून एक शब्द, त्याच्या पराक्रमी सामर्थ्याचा एक स्पर्श, आणि या प्रचंड रचना कोसळून पडतील. अशी दृश्ये घडतील की ज्यांची भयावहता आपण कल्पनाही करू शकत नाही.” Review and Herald, July 5, 1906.

येथे आपण ज्याविषयी विचार करीत आहोत तो प्रश्न हा नाही की हे उतारे ११ सप्टेंबर २००१ रोजी पूर्ण झाले काय, कारण ते निःसंशयपणे पूर्ण झाले; परंतु आपण ज्याविषयी विचार करीत आहोत तो प्रश्न म्हणजे त्या वेळी आरंभ झालेला “वादविवाद” हा होय. तो वादविवाद योग्य किंवा अयोग्य कार्यपद्धतीविषयी होता. अॅडव्हेंटिस्ट चर्चने १८६३ मध्ये विल्यम मिलर यांच्या भविष्यवाणीच्या अर्थनिर्णयाच्या चौदा नियमांचा नकार करण्यास सुरुवात केली, आणि ते

आता अशा बिंदूपर्यंत पोहोचले आहेत की धर्मभ्रष्ट प्रोटेस्टंटवाद आणि रोमन कॅथोलिकवाद यांच्या धर्मशास्त्रज्ञांकडून वारंवार अनुमोदन न मिळालेला, अॅडव्हेंटिस्ट धर्मशास्त्रज्ञांनी लिहिलेला बायबल-अभ्यासाचा एखादा ग्रंथ तुम्ही विकत घेऊ शकत नाही. १८६३ पासून २००१ पर्यंत, आणि आजही, विल्यम मिलर यांच्या भविष्यवाणीच्या अर्थनिर्णयाच्या नियमांनी मूळतः दर्शविलेली कार्यपद्धती बाजूस सारून रोमन कॅथोलिकवाद आणि धर्मभ्रष्ट प्रोटेस्टंटवाद यांची कार्यपद्धती स्वीकारण्यात आली. प्रकटीकरण अठरावा अध्याय, एक ते तीन वचने, पूर्ण झाली तेव्हा जो भविष्यसूचक “वादविवाद” आरंभ झाला, तो खरी किंवा खोटी कार्यपद्धती याविषयी होता.

पुढील लेखात आपण यशया ग्रंथाच्या सत्तावीसाव्या अध्यायातील “वादविवादाचा” पुढील विचार करणार आहोत.

“ख्रिस्ती धर्म कशाला म्हणतात, सत्य काय आहे, आपण स्वीकारलेला विश्वास कोणता आहे, आणि बायबलमधील नियम कोणते आहेत—म्हणजे आपल्याला सर्वोच्च अधिकाराकडून दिलेले नियम कोणते आहेत—हे आपण स्वतः जाणून घेतले पाहिजे.” The 1888 Materials, 403.